

תת"ע 7427/08/11 - עתאמנה מוחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7427-08-11 מדינת ישראל נ' עתאמנה

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש עתאמנה מוחמד
ע"י ב"כ עו"ד ראפת אסדי

נגד מדינת ישראל
משיבים
שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני הודעת הבהרה במסגרת בקשה להורות על הנפקת אישור הפקדה רטרואקטיבי מיום גזר דין מיום 5.10.11.

כנגד המבקש הוגש ביום 23.8.2011 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ-6 חודשים (ביום 28.2.2007) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, עבירות מיום 14.6.2011.

כפי שעולה מהזמנה לדין שצורפה לכתב האישום, הזמנה לדין ליום 5.10.11 נמסרה לנאשם במועד קבלת הדו"ח, והוא חתם על אישור המסירה.

ביום 5.10.11 נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 5 חודשים.

לטענת המבקש בבקשה שהוגשה ביום 12.5.19, הוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה מזה שנים, וגם ביום גזר הדין לא היה ברשותו רישיון נהיגה, והוא לא נהג במשך כל תקופת הפסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט; כי הפקיד ביום 14.4.13 תצהיר חלף רישיון בתיק 8011-11-12 בבית משפט בפתח תקוה (אישור הפקדה צורף לבקשה), ולא ידע כי הוא צריך להפקיד תצהיר גם בתיק זה, וסבר לתומו כי התצהיר שהפקיד רלבנטי לכל התיקים בהם נשפט בהיעדרו; וכי סילק חלק נכבד מחובות שהיו לו, וברצונו להמשיך ולהתמיד בדרך הישרה בה התחיל, והוא זקוק לרישיון הנהיגה שלו; ולכן ביקש כי בית המשפט יורה למזכירות בית המשפט להנפיק עבורו אישור הפקדה רטרואקטיבי מיום גזר הדין.

המשיבה בתגובתה התנגדה לבקשה וטענה, כי מדובר למעשה בבקשה לחישוב פסילה, אשר על פי הלכת ג'אבר מצויה בסמכות משרד הרישוי; כי תקנה 557(א) לתקנות התעבורה קובעת חובת הפקדה; וכי אישור ההפקדה בתיק 8011-11-12 רלבנטי אך ורק לתיק זה, כפי שמצוין מפורשות באישור.

בהחלטתי מיום 27.5.19 קבעתי, כי בהתאם לאמור בתקנה 557(ה) לתקנות התעבורה ולהחלטה ברע"פ 6928/18 **ליאור כלפון נ' מ"י** (פורסם בנבו, 7.10.18), הקובעת כי הפקדה לאותה הרשות בהליכים שונים מחייבת מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג בדרך של הפקדת רישיון או אישור הפקדה בהליך קודם לשם תחילת תקופת הפסילה; - המזכירות תוציא לנאשם אישור הפקדה מיום 12.5.19 מועד קבלת תצהיר הנאשם. וכי הליך חישוב הפסילה מסור לסמכותו של משרד הרישוי ולא לבית המשפט.

בהמשך להחלטתי הנ"ל, בהודעת הבהרה מיום 30.5.19 הפנה ב"כ המבקש לתצהירו של המבקש על פיו המבקש הפקיד רישיונו על פי אישור ההפקדה שצורף, כך שלמעשה רישיונו היה מופקד בידי הרשות, ומשכך, נטען, על פי הוראות החוק, יש להכיר בפסילה בתיק זה מיום תום הפסילה הקודמת על פי אישור ההפקדה האמור; וכי אף אם המבקש לא ביצע אקט פיזי לצורך העברת אישור ההפקדה מתיק לתיק, הרי שלבית המשפט הסמכות להורות על הנפקת אישור הפקדה מיום תום הפסילה שבה הופקד הרישיון בידי הרשות; והפנה לאסופת החלטות, בין היתר פסק דינו של כבוד בית המשפט המחוזי בעפת 22959-04-19 **רכאב אמיר נ' מדינת ישראל**, 30.4.19, אשר הורה על קיום דיון בבקשה שהגיש המערער שם בתיק אחר להנפקת אישור הפקדה מיום גזר הדין, וביקש להורות על קביעת מועד דיון בבקשה שבענייניו.

דיון

סעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה קובע, כי ביצועו של עונש פסילת רישיון נהיגה יחל מיום הפקדת הרישיון (ראו גם רע"פ 6445/18 **ליאור דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.10.2018)).

סעיף 61(א) לפקודת התעבורה קובע, כי מי שהורשע ונפסל מהחזיק רישיון חייב להמציא את הרישיון לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בהן.

תקנה 556(א) לתקנות התעבורה, מחייבת את מי שנפסל מהחזיק ברישיונו להמציא את רישיון הנהיגה שלו **לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו** מיד לאחר שהודע לו על הפסילה.

בהתאם לאמור בתקנות 557(א) ו(ב) לתקנות התעבורה, יש להפקיד את הרישיון גם אם פקע תוקפו, ומקום בו רישיון הנהיגה אבד יש להפקיד תצהיר חלף רישיון. "הנה כי כן, חובת ההפקדה חלה אף במצב בו הרישיון אינו בתוקף, וככל שרישיונו שאינו תקף כלל לא נמצא בידיו של המערער, היה עליו עקרונית למסור הצהרה בעניין זה כתחליף להפקדה." (עפ"ת (מחוזי מרכז) 59032-03-16 **בן שבת גדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.07.2016)); וחשוב מניין ימי הפסילה מתחיל מיום הפקדת הרישיון או ההצהרה על העדר רישיון במזכירות בית המשפט שהורה על הפסילה.

נפסק, כי גם מי שרישיונו פקע ולא חודש במשך תקופה ארוכה צריך להפקיד תצהיר מטעמו כתנאי לתחילת מניין ימי פסילה שהושתו עליו (ראו רע"פ 566/14 **אברהם זריזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.02.2014)); רע"פ 4446/04 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.10.2005); וראו גם עפת (חיפה) 47747-01-19 **אבו מוח נ' מדינת ישראל**, 28.1.19).

בעניין רישיון שנשלל והיה מופקד במסגרת הליך משפטי אחר, במקרה שבו הוטלה פסילת רישיון בהליך משפטי אחר

כבעניינו, תקנה 557(ה) קובעת, כפי שנקבע בפסיקה, כי קיימת חובה אקטיבית על הנאשם לשוב ולהפקיד תחליף רישיון כל אימת שנפסל מלנהוג, גם אם הפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט שדן אותו בתיק אחר לפסילה. נפסק, כי קיימת חובת הפקדה או תחליף הפקדה גם אם הופקד הרישיון כתוצאה מגזר הדין הראשון בשרשרת הפסילות; והפקדת הרישיון (או אישור מתאים) בתיק אחד, איננה עונה על הצורך בהפקדתו בתיק אחר, על מנת שהפסילה בתיק האחר תכנס גם היא לתוקף, אלא **יש צורך בהפקדת הרישיון בכל תיק ותיק**. וראו רע"פ 6928/18 **ליאור כלפון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.10.2018), אליו הפניתי בהחלטתי הנ"ל. וראו גם עת"מ (מינהלים י-ם) 30820-03-16 **עזמי מינזל נ' משרד התחבורה/אגף הרישוי** (פורסם בנבו, 19.06.2016); ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' ולד סלוצקי** (פורסם בנבו, 05.07.2016); עפ"ת (מחוזי חי') 1630-08-18 **מרואן סעיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.2018): "נהג שנפסל והפקיד רישיון נהיגה בידי הרשות מחויב להודיע על כך משנפסל פעם נוספת. על המערער חלה חובה להפקיד באופן נפרד את רישיון הנהיגה או תחליפו בכל אחד מההליכים במסגרתם הוטלה עליו כל פסילה ופסילה, על מנת שירוצו במצטבר זו לזו... המערער לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו או תחליפו, למרות שהיה מודע לקיומה של הפסילה ולכך שרישיון הנהיגה שלו הופקד בתיק מושא ההליך הקודם. על המערער היה לנקוט בפעולות הנדרשות על פי דין ומשלא פעל על פי הוראתן לא הסתיימה תקופת הפסילה."

לפיכך, היה על המבקש להמציא את רישיון הנהיגה שלו או תחליף המצאה (תצהיר) לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה בתיק זה (בימ"ש זה). על כן, אין לקבל את התצהיר שהופקד בתיק 8011-11-12 כהמצאת רישיון הנהיגה או תחליף המצאה גם בתיק זה, ואין מנוס מדחיית בקשתו של המבקש לראות בהפקדה בתיק פתח תקוה, כהפקדה בתיק דן. במיוחד יש להקפיד בכללים אלו עם מי שנוהג ללא רישיון נהיגה תקף וההליכים הקודמים (בתיק 1537-02-11 בעניינו של המבקש) אינם מרתיעים אותו מעשות כן (ראו: רע"פ 8317/10 **מאיר כהן נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 8/2/11); רע"פ 4446/04 הנ"ל).

בעניינו, אין חולק כי עד להגשת הבקשה ביום 12.5.19, לא הפקיד המבקש את רישיונו, וגם לא הפקיד תצהיר, כנדרש.

לאור המפורט לעיל, ועל אף שאני מודעת לקושי ולהשלכות ההחלטה לנאשם המבקש להתחיל בדרך חדשה, לא אוכל להיענות לבקשה ולסטות מהוראות הדין, על פיהן אם המבקש לא החזיק ברישיון נהיגה במועד בו ניתן גזר הדין היה עליו בהתאם להוראות הדין להגיש תצהיר מתאים חלף הפקדת הרישיון בתיק הנוכחי; ומשעה שהמבקש לא עשה כן, אין מקום להוציא עבורו אישור הפקדה רטרואקטיבי.

ובאשר לעתירתו של המבקש לקבוע מועד לדיון בבקשה - היה על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, כפי שנעשה בעניינו; ובית המשפט נתן החלטתו על סמך האמור בבקשה ובתצהיר, ובתגובת המשיבה; ובכלל נסיבות העניין, אני סבורה, כי אין בבקשה טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים. פסק הדין בתיק עפת 22959-04-19 **רכאב אמיר נ' מדינת ישראל** 30.4.19, אליו הפנה ב"כ המבקש, ניתן בנסיבות בהן המשיבה לא התייחסה בתגובתה שם לבקשה לעניין הנפקת אישור הפקדה, ולאחר שב"כ המערער ציין מפורשות בדיון בערעור כי "אני מסתפק בכך שיתקיים דיון בבית משפט קמא שבמסגרתו יוכל המערער לשאת את דבריו ולהיחקר על תצהירו בכל הנוגע למועד חישוב הפסילה"; כך שנראה כי הנסיבות שם שונות מעניינו.

סיכומו של דבר, המזכירות תוציא אישור הפקדה מיום 12.5.19 מועד קבלת תצהיר הנאשם בתיק זה. בכל הנוגע לחישוב הפסילה, זה יבוצע על ידי משרד הרישוי לו נתונה הסמכות, כפי שנקבע בבש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ'** **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.04.2014).

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ט, 04 יוני 2019, בהעדר הצדדים.